

หัวข้อวิทยานิพนธ์	มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการชดเชยความเสียหายในกรณีผู้บริโภคขอคืนสินค้าที่ไม่ปลอดภัย
คำสำคัญ	การชดเชยความเสียหาย / การขอคืนสินค้าที่ไม่ปลอดภัย
ชื่อนักศึกษา	เฉลิมขวัญ บรรีรัตน์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.สุธี อยู่สถาพร รองศาสตราจารย์ สุวิทย์ นิ่มน้อย
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2556

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการชดเชยความเสียหายในกรณีผู้บริโภคขอคืนสินค้าที่ไม่ปลอดภัยอันเนื่องจากการผลิตสินค้าด้วยกระบวนการที่ซับซ้อนจึงเป็นการยากที่มาตรการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จะมีมาตรการในการควบคุมและมาตรการเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้บริโภคได้ที่ผู้บริโภคจะตรวจสอบได้ว่าสินค้านั้นปลอดภัยเมื่อสินค้านั้นก่อให้เกิดความเสียหายจากการใช้สินค้าที่ไม่ปลอดภัยขึ้นและเป็นการยากในการหาผู้ที่สมควรรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น จากการศึกษาพบว่าพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.2551 มาตรา 10 กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สมาคมและมูลนิธิซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้การรับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายแทนผู้เสียหายได้แต่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 มาตรา 10 ได้กำหนดอำนาจของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคไว้ใน (7) โดยกำหนดให้สามารถดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคที่คณะกรรมการเห็นสมควรหรือมีผู้ร้องขอตามมาตรา 39 ซึ่งเป็นการดำเนินคดีแทนในลักษณะที่คณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวมแต่ถ้าปรากฏว่าเป็นการฟ้องในลักษณะการชดเชยความเสียหายในกรณีผู้บริโภคขอคืนสินค้าที่ไม่ปลอดภัยมิใช่อำนาจของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่จะสามารถฟ้องคดีแทนผู้เสียหายที่ขอคืนสินค้าเนื่องจากเป็นลักษณะความเสียหายเฉพาะบุคคลมิใช่ความเสียหายที่เป็นความเสียหายส่วนรวม ดังนั้นควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการในบทบัญญัติกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับการชดเชยความเสียหายในกรณีผู้บริโภคขอคืนสินค้าที่ไม่ปลอดภัยโดยควรให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีการช่วยเหลือผู้บริโภคทั้งมาตรการเชิง

ป้องกันและเชิงเยียวยาโดยสามารถเข้าช่วยเหลือผู้บริโภคโดยเข้ามาตรวจสอบสินค้าบริโภคต่าง ๆ หรือเข้ามาควบคุมการผลิตสินค้าโดยแทนที่จะมีอำนาจเพียงการรับเรื่องร้องทุกข์จากผู้บริโภคซึ่งได้รับความเสียหายจากการใช้สินค้าที่ไม่ปลอดภัยเท่านั้นและควรให้มีการเพิ่มอำนาจให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคโดยสามารถฟ้องคดีแทนผู้เสียหายในกรณีนี้ได้แทนที่จะมีอำนาจในการรับเรื่องราวร้องทุกข์และการฟ้องคดีในลักษณะที่เป็นความเสียหายส่วนรวมเท่านั้นเพื่อให้ผู้บริโภคได้รับการช่วยเหลือ เยียวยาได้อย่างทันถ่วงทีและเพื่อผู้บริโภคจะไม่ต้องถูกเอารัดเอาเปรียบจากการบริโภคสินค้าจากผู้ผลิต ผู้ประกอบการหรือผู้จำหน่ายอีกต่อไป

SPU CHONBURI

Thesis Title	Legal Measures on Compensation for Injuries occurring from substandard and unsafe product that consumer wishes to return to the Manufacture
Keywords	Compensation for Injuries / Return of unsafe Product
Student	Chaleamkhwan Borirad
Thesis Advisors	Dr. Suthee Yoosathaporn Associate Professor Suwat Nimnoy
Level of Study	Master of Law
Faculty	Graduate School, Sripatum University, Chonburi Campus
Year	2013

ABSTRACT

The purpose of this research is focally aimed at the study of Legal Measures on compensation for injuries in the case where a consumer would wish to return a substandard and an unsafe product caused as a result of the manufacture of the product through complicated process which is somewhat difficult for the measures stipulated under Civil and Commercial Code to be exercised for applications in controlling and remedying the injuries for consumers and enable the consumers to check whether such product is safe or not and it is difficult to find a person to take responsibility when such product have caused injuries as a result of using such substandard and unsafe product. Deriving from the study, it is found that Section 10 of the Act on the Liability for Injuries arising from Unsafe Product, B. E.2551 (2008) provides a provision giving the power to Consumer Protection Commission, Association or Foundation recognized by Consumer Protection Commission in accordance with the Law on Consumer Protection to be able to file lawsuits claiming compensation for injuries on behalf of the injured parties. However, Section 10 of Consumer Protection Act, B. E. 2522 (1979) stipulates the power of the Consumer Protection Commission under (7) that the Commission shall be entitled to proceed the case relating to the infringement of the right of the consumers which the Commission has deemed it expedient or when there has been a complainant under Section 39 which is the proceeding of the

case in a manner which the Commission is of the opinion that the proceeding of such case would be beneficial to the overall consumers, but, if it should be a lawsuit in a manner likely to be a claim for injury compensation in the case where a consumer has asked for a return of a substandard and unsafe product, it would not be the power of the Consumer Protection Commission to file a lawsuit on behalf of the injured party requesting for the return of such substandard and unsafe product because nature of the injury is, particularly, the individual one not the injuries of the overall consumers. It is, therefore, recommended that the measures under the provisions of the law should be amended to be compatible with the compensation for injuries in the case where a consumer has requested for a return of a substandard and an unsafe product which, in this respect, Consumer Protection Commission should render assistances to consumers with both preventive and remedial measures by enabling the Commission to provide assistances to consumers by checking various consumer products or monitoring controls over the manufacturing of the products instead of having the power just only to receiving complaints from consumers sustaining injury as a result of using the substandard and unsafe product and that an additional power should be given to Consumer Protection Commission in being able to file lawsuits on behalf of the injured parties in these cases instead of only just having the power to receive complaints and file lawsuits on the case in a manner likely to be of the overall damage in order that the assistances and remedies can be provided to the consumers immediately in a timely manner and that no advantage can no longer be taken out of the consumers by the manufacturers, entrepreneurs and distributors as a result of the consumptions of the products.